

ארבעה ראשי שנים פרק ראשון ראש השנה י.

ופירות נשקיה זו אסורין עד ט"ו בשבט. דנהי דלנוסיה ר"ה
תשרי לענין ערלה לחילן מיהא ט"ו בשבט כדדרש רבי
ינאי מדתנאי ונשנה הרביעית ונשנה החמישית והא דקבעי שנת ר"ה
הואיל ויאלו רוב גשמי שנה כדאמרין לקמן (דף ד. ט"ז) נפקא מינה

ין עד מ"ו בשבט אס
 עי רבני מר"מ א"ר
 וממו בה משמיה דר'
 זה הרביעית ובשנה
 ביעית ועדיין אסורה
 חמישית ועדיין אסורה
 כר"מ דאי ר"מ הא
 חשוב שנה דתניא פר
 עשרים וארבעה חדש
 ולעזר אומר בן עשרים
 שיהיה ר"מ אומר
 גל בתורה סתם בן
 פר בן שלש אפילו
 יום אחד בשנה חשוב
 תחלת שנה לא אמר
 ה גדה שאין תחילת
 סוף היום עולה לה
 חד עולה לה בסופה
 אנו

לפני ר"ה דעלתה לו שנה ולא חליץ
בחדר ט"ו בשבט למנות לו יום
לפני ט"ו בשבט ויש להכות גדולות
שמוצא כסם ופירות שנה נרשית
בחדר דפריק לכו אסורין עד דנפקא
ועיילא חמשת ושכסו הוא דבהי לא
אירי בשמיעת כלל דאזות שחטו
נרשיית קודם ט"ו בשבט אסורין
לגולס והמטותין נרשיית אחר ט"ו
בשבט שרו לאחר פדיה לאלתר
סוכה"ה של אסמיהו מכוב ופירי
דפרסם דשנת ארבע אסירי עד
דפריק להו:

הוא יאמר יום אחד בשנה
חשוב שנה. השנה לא ידע
הוא דמקטין לנסוק דלי לקטיו:
בן כ"ד חדש ויום אחד. קטס
פר בן שלש דקדמי סופא ויפא וי
יום אחד משום דיום אחד בשנה
חשוב שנה ולר"א ל' וכל אומר יום ל'
אין דיו לא כבן בקר ולא כפר מידי
היהוה אפלטג בסוף פ"ק דחולין (ו'
ומא הוה שמי אלא דקדמי ב"ק דהיה
לא לאלל ולא לכבש ולא קתי דפרה
אחד בשנה חשוב שנה דיש דברים
בן ב' יולא דופן (ומה ד' מה). בן
היום אחד דב' י"ב שני ויום אחד
ממנה לעת דבנת א' שני ויום אחד
לר"מ אפי' בנת שמי שנים ויום אחד
מ' דמיא דיום אחד חשוב שנה ומכמים
לעת זעקין: עגל סרה בן שנה בן
בן בקר בן שנים דקאמרין היינו
דמכותה בבורה שהים דא' פר כן
מ"ל בן אי בן יכול קטן מ"ל פר
ר"מ אומר אף בן ארבע בן חמש
דמה (ומשה ג') ר' יוסי הגלילי אומר
זו בן בקר תקה וטעמא וכו' א"ר
הוה ומחשה דהים אלמא מנשיר ר"מ
הא מוסיף ארבי יוסי הגלילי והכא
שנים פר בן בקר בן ג' אלל פחות
בן מחשבת פרה (וש) ארבען קאי ולא
ממני דרו יוסי הגלילי בנת מילתא
דהם אלל רבנו דפרה:

וְלֹא ק"ו הוא ומה נדה. מרס פירקין ל"ק מצי נפריסות האם (ד' ד"ס 361): **שְׁנַיִם** שיום אחד עולה להם בתחילתן אינו ר"ן שיום אחד עולה להם בשנה. הרי תחילתן היינו תחילת שנה וסוף תשובן והרי סופן היינו סוף שנה ותחילת תשובן ולא"ת מה חוצה שהיא יוצפת מנהג השני עולה היום עולה לה בתחילתה שנה ומהג בו סופרתו למנן ו' דאע"ג דפרקן עולה אכן נמי נפריסות לא קיימא מעשהיה ואפ"ה תחילת היום עולה בקסופה לר' יוסי בפרק כיצד טומאת התבוס דרוב משום שז"ל סותרת לאפרע ואינו תומאה בראיה שני צ"ן השמות וצ"ל דהאי ק"ו דהבא ברבנן ולא לרבי מתרע מ"מ כיון דשריא לשמש לאחר עטילה מצי מדאורייתא בתרא דנדה (ד' עב. ושם) ע"כ עולה לה תחלת היום דאי לאו א"ל וגרלה ללא דמיון וזה הכי דהא אמיס קנייס קפיד רחמנא דנפריסות ימי סוף היום עולה כמו שאפרש שאני האם דספירת אפרע תחילת דכתיב ודרשנין שלל תומאה מפסקת אכל השמות ואמאי דחיק לאשכחינה דרוב גמורה לר' יוסי בראיה בשמי צ"ן השמות בפ"ב דמגילה (ד' כ. ושם) וי"ל דדחיק אונה כיממי משום דכתיב כל מאל כיממי מהיו וזה בלילות מהיו וזה ופ"ק הדוריות (ד' ד.) נמי היה ליה לפרוש וילמא וזה כיממי היכי משכחת לה ועוד דרי משני דרובי

חורבן צור השלם

ו. ובשנה הרביעית יהיה
כל פרי קדש הלולים
לך:

הגהות הב"ח

(ה) רבי' ד"ה ויפטר
 מ' של ענה הרביעית
 חז' י"ב בלומר קודם ט"ו
 בשבט: ד"ה ק' שנים
 כ"ה ח' שנים. י"ב ט'
 חזלא חז' חמים בכל אחד
 חזלא ויכתיב תחומים משמע
 ששנים אחת לנחמד דכסא
 ששנים אחת תחומים שש
 אחת ח' בשנים ואלל כ'
 שני שנים דמלכסא כן ענה
 ח' שני שנים ואלל ח' ואל
 ענל כן בקר כן שנים ואל
 להדיא בחזרה כהנים חמים
 תחומים ח' בשנים שני
 ח' ד'

גב א מ"י ס"ט מהל' נטע
דנטי הל' (ו) (ט) י סמג
עשן (קלטו) (קלטו) טוש"ט
י"ד ס' רלד סעי' ד ה:
גב ב מ"י ס"א מהל'
מטעה הקרנות הל' ד
סמג עשן קמג:

רבינו חננאל

[illegible]

א) אולי צ"ל דכתיב שנעת
ימים תהיה כנדחה תהא
נדחה כל שנעה כל יום כ"י.
ב) נראה דחסר כאן וצ"ל עולה
לה בסוף שנים שיום אחד
עולה לה בסוף השנים וכו'.

פורה לא נסוף השנים וסוף